

РЕШЕНИЕ

№ 33557

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора
Ивайло Занев, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по жалбата на М. И. Д. от [населено място], срещу Решение от 15.05.2025 година,
постановено по НАХД № 18136/2024 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални
нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че съдът не е установил
относимите факти. Твърди, че с молби от 30.01.2025 година и 14.02.2025 година е направил
искане за приобщаване на информацията от АТСС № MD1193, тъй като оспорва идентичността
на предоставените на хартиен носител снимки с електронните такива. Твърди, че съдът е оставил
без уважение това доказателствено искане, с което е нарушил правото му на защита. Отделно от
това твърди, че въззивният съд не е съобразил, че в протокола по чл. 10 от Наредба № 8121з-532
от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и
системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата) са посочени две дати -
16.05.2023 година и 15.06.2023 година като дати на съставяне на протокола и не го е изключил от
доказателствения материал. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното
решение и да постанови друго, с което да отмени електронния фиш. Претендира направените
пред инстанциите съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по
същество.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител. В писмено становище от 13.08.2025

година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на М. И. Д. от [населено място], срещу Електронен фиш № К 7639450, с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата затова, че на 15.06.2023 година, 19,45 часа в [населено място], [улица]до № 139 по посока от [улица]към [улица]е управлявал моторно превозно средство – л.а.м. „А. А 5“ с регистрационен [рег.номер на МПС] със скорост от 101 км./ч., установена с автоматизирано техническо средство.

С Решение от 12.05.2025 година, постановено по НАХД № 18136/2024 година, по описа на Районен съд – София, Електронният фиш е потвърден. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че Електронният фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на административнонаказателните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените касационни основания са по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че при постановяване на решението, въззивният съд не е изпълнил задължението си по чл. 107, ал. 2, вр. чл. 13 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр. чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН. В молбите от 30.01.2025 година и 14.02.2025 година жалбоподателят е оспорил идентичността между записите, установяващи извършване на нарушението на електронен и хартиен носител и е направил искане да бъдат изискани записите на електронен носител за установяване на съответствие. С определение, постановено в съдебното заседание на 17.02.2025 година, съдът е оставил без уважение направеното искане като се е мотивирал, че искането не е потвърдено.

Настоящият състав намира, че въззивният съд неправилно е оставил без уважение направеното искане по доказателствата. Веднъж направени доказателствените искания не следва да се потвърждават. В конкретния случай жалбоподателят не само, че е потвърдил исканията си, но и ги е мотивирал по-подробно в молбата от 14.02.2025 година.

Материалните носители, съдържащи записите, са предмети, върху които има следи от престъплението и представляват веществени доказателства по смисъла на чл. 109 от Наказателно-процесуалния кодекс. В този смисъл изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамичните изображения – видеозаписи по чл. 5, ал. 1 от Наредбата са веществени доказателства. Данните за нарушенията, заснети с АТСС, се събират, анализират и съхраняват в локална компютърна конфигурация, локален сървър на местно ниво или в централен сървър на национално ниво, арг. чл. 5, ал. 2 от Наредбата и при проведеното оспорване съдът е бил длъжен да ги изиска. След представянето им и ако жалбоподателят не ги оспори съдът може да ги приеме и да ги приобщи към делото. При оспорване, след запознаване с изображенията, съдържащи се на носителя е необходимо назначаване на експертиза, която да установи автентичността на записа, т.е. дали е манипулиран и да се идентифицира моторното превозно средство.

В административнонаказателната преписка се съдържа Протокол с рег. № 4332р-4332р-40814/16.05.2023 година. Жалбоподателят е поискал изключването му от

доказателствения материал, тъй като е антидатиран. Въззивният съд е бил длъжен да изиска справка от ответника за датата на съставяне на протокола.

При оспорване на съдържанието на писмен документ въззивният съд не следва да открива производство по оспорване на съдържанието му, но е длъжен да провери истинността му с всички допустими средства.

Въззивният съд не е проявил процесуална активност и не е изяснил дали пътят е местен или републикански, каквато класификация е дадена на пътищата с чл. 3 от Закона за пътищата. Като не е дал отговор на този въпрос, въззивният съд не е изискал информация от собственика на пътя за регулирането на скоростта на движение в участъка на пътя, в който е заснето движението на автомобила на жалбоподателя.

Горното, настоящият състав, квалифицира като допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 348, ал. 3, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, поради което проверяваното решение следва да се отмени. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото въззивният съд следва да се изпълни дадените в настоящото решение указания.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 12.05.2025 година, постановено по НАХД № 18136/2024 година по описа на Районен съд – София И ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ

:

1.

2.